
Juho Eerola (Indlæg)

Arvoisa puheenjohtaja! Tämä ulkopoliittinen tilanne, mikä meillä Pohjolassa on, on joka suhteessa hyvin haastava, vaikka tilanne omissa maissamme kenties stabiili olisikin. On Venäjä, Itä-Ukrainan tilanne, tilanne Itämerellä, sitten on Syyria. USA:n uusi hallinto herättää kenties joissakin huolta, ja sitten on tämä meidän oma Euroopan unioni ja sen rakoilu. On Brexit, joka tapahtui reilu vuosi sitten, tai äänestys siitä, sitten on Katalonian tilanne. Monissa Euroopan maissa, kun käydään vaaleja, vallankammareihin nousee puolueita, joita siellä ei ole aikaisemmin ollut ja jotka joitakuita kenties vähän huolestuttavat. Ovatko nämä hyviä asioita vai huonoja asioita – Brexit, Katalonia, nämä uudet puolueet – en siihen halua ottaa sen kummempaa kantaa, mutta ne kuitenkin joka tapauksessa ulkopoliittisesti aiheuttavat uudenlaisen tilanteen meille kaikille.

Kuitenkin näitä nyt käsillä olevia ongelmia huomattavasti suurempia haasteita, jos katsotaan 25 vuotta tai 50 vuotta eteenpäin, niin kuin pitäisi aina viisaasti ennakoida ja nähdä, ovat Lähi-idän ja Afrikan väestönkasvu. Silloin kun minä olen Etyk-vuonna 1975 syntynyt, Nigerian asukasluku on ollut suunnilleen 50 miljoonaa. Nyt se on 200 miljoonan huitteissa ja tämän vuosisadan puolessavälissä se on liki 300 miljoonaa. Paitsi Nigeriassa myös kaikissa muissa Lähi-idän maissa ja Afrikan maissa elämä on aika näköalaton. Vaikka siellä ei olisi sotaakaan, niin se purkautuu muuttoliikkeenä kohti Eurooppaa, ja voidaan miettiä, mitä se tekee esimerkiksi meidän huoltosuhteellemme.

Toinen yhtä vakava asia on ääri-islamin nousu lähialueilla ja leviäminen tänne Eurooppaan. Se, mikä tuntuu kummalliselta, on, että kun kyseessä on väkivaltainen ideologia, niin sitten kritiikki tätä seikkaa kohtaan leimataan

jonkinnäköiseksi rasismiksi. Trumpin tai Putinin saa vuoron perään sanoa olevan uhka maailmanrauhalle, mutta jos kritisoi islamia, joka on todellisuudessa ehkä suurin haaste tulevaisuudessa, sitten puhutaan, että olet jotain sellaista, mitä ei täällä enää sallita.

Meidän Pohjoismaiden on joka tilanteessa, joka käännteessä pyrittävä siihen, että puhutaan yhteisellä äänellä, ja huolehdittava siitä, että lainsäädäntömme ja käytäntömme näissäkin asioissa ovat yhdenmukaiset.

Skandinavisk oversættelse

Ärade ordförande! Den utrikespolitiska situationen i Norden är en stor utmaning i alla avseenden, fastän läget i våra egna länder må vara stabilt. Det gäller Ryssland, läget i östra Ukraina, läget i Östersjön, det gäller Syrien. En del kanske känner oro över den nya administrationen i USA, och så har vi vår egen Europeiska union och oenigheten inom den. Det gäller Brexit som inträffade för drygt ett år sedan, alltså omröstningen, och läget i Katalonien. I många europeiska länder som går till val intas maktens korridorer av nya partier som tidigare inte funnits där och som några kanske finner oroväckande. Jag vill inte ta ställning till om dessa är bra eller dåliga – Brexit, Katalonien, de nya partierna – men de skapar i varje fall en ny situation för oss alla i ett utrikespolitiskt perspektiv. Befolkningstillväxten i Mellanöstern och Afrika är emellertid en betydligt större utmaning än dessa om vi blickar 25 eller 50 år framåt, liksom man alltid gör om man är klok och förutseende. Då jag föddes KSSE-året 1975 var invånarantalet i Nigeria ungefär 50 miljoner. Nu är den omkring 200 miljoner och i mitten av detta århundrade kommer den att vara nästan 300 miljoner. Livet är ganska utsiktslöst inte bara i Nigeria utan också i alla andra länder i Mellanöstern och Afrika. Också om det inte råder krig utmynnar detta i en invandring till Europa, och vi kan tänka oss vad det innebär till exempel för vår försörjningsbörda. En annan lika allvarlig fråga är den islamiska extremismens frammarsch i våra närområden och utbredning till Europa. Det känns konstigt att fastän det handlar om en våldsam ideologi så stämplas kritik mot denna omständighet som något slag av rasism. Man får kalla Trump eller Putin ett hot mot världsfreden men om man kritiserar islam, som i verkligheten kanske är den största utmaningen i framtiden, så

blir man kallad något som inte längre är tillåtet här. Vi nordiska länder bör i alla situationer, vid alla tillfällen sträva efter att tala med en röst och se till att vi har enhetlig lagstiftning och praxis i dessa frågor.

Information

Tal nummer

225

Typ

Indlæg

Person

[Juho Eerola](#)

Speaker role

Nordisk Friheds talsperson

Datum

01.11.17 16:49